از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که در عرفات خطبه خواند و فرمود: «هر محرمی که کفشی برای پوشیدن نیافت، موزه بپوشد و هر محرمی که ازاری برای پوشیدن نیافت، باید سراویل بپوشد».

از عبدالله بن عباس رضی الله عنهما روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که در عرفات خطبه خواند و فرمود: «مَنْ لَمْ يَجِدِ النَّعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسِ الخُفَّيْنِ، وَمَنْ لَمْ يَجِدْ إِزَارًا فَلْيَلْبَسْ سَرَاوِيلَ لِلْمُحْرِمِ» «هر محرمی که کفشی برای پوشیدن نیافت، موزه بپوشد و هر محرمی که ازاری برای پوشیدن نیافت، باید سراویل بپوشد».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

ابن عباس رضی الله عنهما خبر می دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم در روز عرفه در عرفات به ایراد خطبه پرداخت و در صورت عدم وجود کفش، پوشیدن موزه را برای آنها مباح شمرد و ذکری از قطع کردن مقداری از موزه که بالاتر از قوزک هست، به میان نیاورد و پوشیدن سراویل را برای کسی که ازاری نیابد، مباح شمرد و شکافتن آن را شرط نکرد و این تخفیفی از جانب شارع حکیم بود. ازار: پارچه و لباسی که با آن از ناف به پایین پوشیده می شد. سراویل: آنچه در قسمت پایین بدن پوشیده می شود و هر پا به صورت جدا از دیگری پوشیده می شود. شلوار.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4532